

Tatrzański Park Narodowy

Tatrzański Park Narodowy (TPN) – jeden z 23 parków narodowych na terenie Polski. Utworzony z dniem 1 stycznia 1955 roku przez rozporządzenie Rady Ministrów z 30 października 1954 r. Jego odpowiednikiem po stronie słowackiej jest TANAP.

Państwo

Polska

Województwo

małopolskie

Siedziba

ul. Kuźnice 1
34-500 Zakopane

Data utworzenia

1955

Akt prawny

Dz.U. z 1955 r. nr 4, poz. 23

Powierzchnia

211,64 km²

Powierzchnia otuliny

1,81 km^{2[1]}

Ochrona

ścisła 149,84 km²
czynna 34,69 km²
krajobrazowa 27,14 km^{2[1]}

Odwiedzający

3,9 mln (2019)^[2]

Dolina Pięciu Stawów Polskich

Obszar parku i sprawy własnościowe

TPN obejmuje całe polskie Tatry oraz niewielkie części Pogórza Bukowińskiego i Rowu Podtatrzańskiego, zarówno te przylegające do obszaru parku, jak i enklawy . Najwyższym punktem jest szczyt Rysów (2499 m), najniższym dolina Porońca w okolicy Kośnych Hamrów (ok. 773 m), różnica wysokości między nimi wynosi 1730 m^[5].

Historia parku

W 1954 utworzono Tatrzański Park Narodowy (TPN), włączono w jego obszar także własność Wspólnoty Leśnej Uprawnionych Ośmiu Wsi (doliny Chochołowska i Lejowa). Na utworzenie parku narodowego polskie Tatry musiały czekać sześć lat dłużej niż Tatry Słowackie. Ochroną parkową objęto wówczas cały obszar górski i otulinę na Podhalu. W chwili utworzenia parku Tatry były zdewastowane, liczebność dzikich ssaków była niska, a drzewostan był w opłakanym stanie.

Zwierzęta

Młode **świstaki tatrzańskie** na
zboczu **Wołowca**

Kozica w Tatrach

Roślinność

Goryczka wiosenna

Lepnica bezłodygowa – jedna z roślin, dla których Tatry są jedynym miejscem występowania w Polsce

Tatry to jedyne w Polsce góry o charakterze alpejskim, jedyne w Polsce miejsce, gdzie żyją **kozice** i **świstaki**. Żaden z polskich parków narodowych ani regionów geograficznych nie posiada też tak swoistej flory. Dla ok. 200 gatunków **roślin**, Tatry są jedynym miejscem występowania w Polsce. Konieczność ochrony tego unikatowego miejsca zaczęła dojrzewać już pod koniec XIX wieku.

Krokusy na Kalatówkach

Dolina Goryżowska pod Zalesy

Goryżowska Przełęcz nad Zalesy 1816

Podzwini Goryżowskiej Wierch 1874

Goryżowska Przełęcz Świdoka 1811

Kozłatowy Wierch 1811

Dolina Goryżowska Świdoka

Płochacz halny na Kasprowym Wierchu

Mnichy Chochołowskie – obszar ochrony ścisłej

Ze względu na unikatowy charakter tego wysokogórskiego obszaru oba tatrzańskie parki narodowe zostały w 1993 roku wpisane na listę Rezerwatów Biosfery UNESCO.

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ [: